

Czwartek, 22 listopada 2012 r.

P7_TA(2012)0458

Rola wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony w przypadku klęsk spowodowanych warunkami klimatycznymi i katastrof naturalnych

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 22 listopada 2012 r. na temat roli wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony w przypadku kryzysów i klęsk żywiołowych spowodowanych zmianą klimatu (2012/2095(INI))

(2015/C 419/23)

Parlament Europejski,

- uwzględniając tytuł V Traktatu o Unii Europejskiej, w szczególności artykuły 42 i 43,
- uwzględniając art. 196 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej dotyczący ochrony ludności oraz art. 214 dotyczący pomocy humanitarnej,
- uwzględniając konkluzje Rady dotyczące działań dyplomatycznych UE w związku ze zmianą klimatu z dnia 18 lipca 2011 r. ⁽¹⁾,
- uwzględniając wspólny dokument Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych („ESDZ”) i Komisji z 9 lipca 2011 r. zawierający spostrzeżenia na temat działań dyplomatycznych UE w związku ze zmianą klimatu ⁽²⁾,
- uwzględniając wspólne sprawozdanie z 2008 r. przedstawione przez Wysokiego Przedstawiciela Javiera Solanę i Komisję Europejską Radzie Europejskiej pt. „Zmiany klimatu a bezpieczeństwo międzynarodowe” i wysunięte w jego następstwie zalecenia ⁽³⁾,
- uwzględniając roczne sprawozdanie Komisji zatytułowane „Europejskie siły ochrony ludności: Europe Aid” z maja 2006 r.,
- uwzględniając decyzję Rady z dnia 8 listopada 2007 r. ustanawiającą wspólnotowy mechanizm ochrony ludności ⁽⁴⁾, komunikat Komisji pt. „Wzmacnianie europejskiej zdolności reagowania w przypadku klęsk i katastrof: rola ochrony ludności i pomocy humanitarnej” z dnia 26 października 2010 r. (COM(2010)0600) oraz własną rezolucję z dnia 27 września 2011 r. ⁽⁵⁾,
- uwzględniając wniosek w sprawie decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2011 r. dotyczący unijnego Mechanizmu Ochrony Ludności (COM(2011)0934),
- uwzględniając komunikat Komisji z 2008 r. pt. „Unia Europejska a region arktyczny” (COM(2008)0763) oraz własną rezolucję z dnia 20 stycznia 2011 r. w sprawie zrównoważonej polityki UE na dalekiej północy ⁽⁶⁾,
- uwzględniając własną rezolucję z dnia 14 grudnia 2011 r. w sprawie wpływu kryzysu finansowego na sektor obrony w państwach członkowskich UE ⁽⁷⁾,
- uwzględniając konkluzje konferencji w Berlinie (zorganizowanej w październiku 2011 r.) zatytułowanej „From Climate negotiations to Climate diplomacy” (Od negocjacji po działania dyplomatyczne w dziedzinie zmiany klimatu) oraz konferencji w Londynie (zorganizowanej w marcu 2012 r.) zatytułowanej „A 21st century dialogue on Climate and Security” (Dialog na miarę XXI w. w sprawie zmiany klimatu i bezpieczeństwa),
- uwzględniając oświadczenie prezydencji Rady Bezpieczeństwa ONZ w sprawie zmian klimatu i bezpieczeństwa międzynarodowego z lipca 2011 r. ⁽⁸⁾
- uwzględniając sprawozdania Programu Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Ochrony Środowiska z 2011 i 2012 r. zatytułowane „Bezpieczeństwo źródeł utrzymania: zmiany klimatyczne, konflikty i migracje w Sahelu” ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/clima/events/0052/council_conclusions_en.pdf

⁽²⁾ http://eeas.europa.eu/environment/docs/2011_joint_paper_euclimate_diplomacy_en.pdf

⁽³⁾ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/reports/99387.pdf

⁽⁴⁾ Dz.U. L 314 z 1.12.2007, s. 9.

⁽⁵⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0404.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 136 E z 11.5.2012, s. 71.

⁽⁷⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0574.

⁽⁸⁾ <http://www.un.org/News/Press/docs/2011/sc10332.doc.htm>

⁽⁹⁾ www.unep.org/disastersandconflicts

Czwartek, 22 listopada 2012 r.

- uwzględniając dokumenty ONZ na temat bezpieczeństwa ludności i odpowiedzialności w zakresie ochrony⁽¹⁾,
- uwzględniając wytyczne ONZ na temat wykorzystania aktywów obrony wojskowej i cywilnej przy udzielaniu pomocy w przypadku kataklizmów (wytyczne z Oslo)⁽²⁾ oraz wytyczne na temat wykorzystania aktywów obrony wojskowej i cywilnej do wsparcia działań humanitarnych ONZ w przypadkach złożonych sytuacji kryzysowych (wytyczne MCDA),
- uwzględniając komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego i Rady (SEC(2007)0781, SEC(2007)0782, COM(2007)0317) i wspólne oświadczenie zatytułowane „Europejski konsensus w sprawie pomocy humanitarnej”⁽³⁾,
- uwzględniając art. 48 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych (A7-0349/2012),

Uwagi ogólne

1. zwraca uwagę na wpływ zmian klimatu na światowe bezpieczeństwo, pokój i stabilność;
2. wyraża ubolewanie, że w ostatnich czterech latach sprawa zmian klimatu jako największego zagrożenia dla światowego bezpieczeństwa została przyćmiona w debacie publicznej przez kryzys gospodarczy i finansowy, który również stanowi bezpośrednie zagrożenie dla świata;
3. uważa, że zwiększenie się częstości występowania skrajnych zjawisk pogodowych w ostatnich latach oznacza eskalację kosztów dla gospodarki światowej, nie tylko dla krajów rozwijających się, ale także dla całego świata, zarówno w postaci kosztów bezpośrednich w zakresie odbudowy i pomocy, ale także kosztów pośrednich, na które składa się wzrost cen ubezpieczeń, produktów i usług; podkreśla, że wydarzenia te stanowią podwyższając również zagrożenie dla międzynarodowego pokoju oraz bezpieczeństwa ludności;
4. podkreśla, że klęski żywiołowe, zaostrzane przez zmiany klimatu, są bardzo destabilizujące, szczególnie dla najbardziej narażonych państw; zwraca jednak uwagę, że dotychczas żadnego konfliktu nie można przypisać wyłącznie zmianom klimatu; podkreśla, że ludność, dotknięta problemem pogarszającego się dostępu do wody słodkiej i żywności, co jest spowodowane klęskami żywiołowymi zaostrzonymi pogłębiającymi się zmianami klimatu, zmuszona jest do migracji, a więc nadmiernego przeciążania gospodarczych, społecznych i administracyjnych możliwości już i tak słabych regionów lub upadających państw, co w rezultacie objawia się powstawaniem konfliktów i negatywnym wpływem na ogólne bezpieczeństwo; przypomina, że zjawiska te stwarzają konkurencję między wspólnotami i krajami o ograniczone zasoby;
5. uznaje, że skomplikowane kryzysy można przewidywać i zapobiegać im poprzez zastosowanie kompleksowego podejścia, w tym poprzez wykorzystanie w pełni w obszarach polityki narzędzi istniejących w ramach wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa oraz wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony, a także pomocy humanitarnej i rozwojowej; zauważa również, że w 2004 r. NATO znalazło się w centrum pierwszej międzynarodowej reakcji na wyzwania związane z bezpieczeństwem środowiskowym, kiedy to Sojusz połączył się z pięcioma innymi agencjami międzynarodowymi⁽⁴⁾ w celu stworzenia inicjatywy na rzecz środowiska i bezpieczeństwa (ENVSEC) i rozwiązywania w jej ramach problemów środowiskowych zagrażających bezpieczeństwu narażonych regionów;
6. uznaje znaczenie infrastruktury krytycznej zapewniającej wsparcie dla WPBiO;
7. uznaje, że o ile rozwiązywanie problemu zmian klimatu poprzez powiązania w zakresie bezpieczeństwa może mieć wymiar pozytywny, jest to tylko jeden z elementów działania UE w sprawie zmian klimatu, w ramach którego Unia podejmuje próby wykorzystania narzędzi politycznych i gospodarczych w celu łagodzenia i dostosowania się do zmian klimatu;

⁽¹⁾ Ustępy 138 i 139 dokumentu końcowego Światowego Szczytu ONZ z 2005 r., rezolucja Rady Bezpieczeństwa ONZ z kwietnia 2006 r. (S/RES/1674), sprawozdanie Sekretarza Generalnego ONZ Ban Ki-moona zatytułowane „Realizacja obowiązku ochrony” z dnia 15 września 2009 r. oraz rezolucję w sprawie odpowiedzialności za ochronę (A/RES/63/308) przyjętą przez Zgromadzenie Ogólne ONZ dnia 7 października 2009 r.

⁽²⁾ <http://www.unhcr.org/refworld/docid/47da87822.html>

⁽³⁾ Wspólne oświadczenie Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie, Parlamencie Europejskim i Komisji Europejskiej (2008/C 25/01)

⁽⁴⁾ Program Narodów Zjednoczonych ds. Ochrony Środowiska (UNEP), Program Narodów Zjednoczonych ds. Rozwoju (UNDP), Organizacja Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie (OBWE), Europejska Komisja Gospodarcza ONZ (EKG ONZ) i Regionalne Centrum ds. Środowiska na Europę Środkową i Wschodnią (REC).

Czwartek, 22 listopada 2012 r.

8. zwraca uwagę, że w swoich strategiach działań zewnętrznych, politykach i instrumentach UE powinna uwzględnić wpływ klęsk żywiołowych i zmian klimatu na bezpieczeństwo międzynarodowe; przypomina ponadto, że w związku zarówno z klęskami żywiołowymi, jak i innymi katastrofami, należy poświęcić szczególną uwagę kobietom i dzieciom, które są szczególnie narażone w sytuacjach kryzysowych;
9. przypomina w tym kontekście o mandacie Komisji w zakresie pomocy humanitarnej i ochrony ludności oraz podkreśla potrzebę dalszego rozwoju i umacniania istniejących instrumentów;
10. ponownie przypomina również o znaczeniu obniżania ryzyka związanego z klęskami żywiołowymi w celu ograniczenia oddziaływania tych klęsk na słabsze grupy ludności;
11. zauważa, że konieczne jest zintegrowanie analizy wpływu kryzysów spowodowanych zmianą klimatu i będących ich następstwem klęsk żywiołowych ze strategiami i planami operacyjnymi wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony przed, w trakcie i po wystąpieniu klęsk naturalnych lub humanitarnych, a także stworzenie awaryjnych planów na rzecz łagodzenia zmian klimatu ukierunkowanych na najbardziej zagrożone regiony przy jednoczesnym poszanowaniu zasad humanitarnych określonych w Traktacie z Lizbony; wzywa też do współpracy praktycznej, takiej jak ćwiczenia z zakresu współpracy;
12. podkreśla, że wypracowanie skutecznej reakcji na wpływ zmian klimatu na bezpieczeństwo wymaga nie tylko usprawnień w procesach zapobiegania konfliktom i zarządzania kryzysowego, lecz również poprawy możliwości w zakresie analizy i wczesnego ostrzegania;
13. przypomina, że Traktat z Lizbony wymaga od Unii rozwijania potencjału cywilnego i wojskowego z przeznaczeniem do zarządzania międzynarodowymi kryzysami w całym zakresie zadań wymienionych w art. 43, w szczególności obejmującym misje zapobiegania konfliktom, misje humanitarne i ratunkowe, misje doradztwa i wsparcia wojskowego, utrzymywania pokoju i operacje stabilizacji sytuacji po zakończeniu konfliktów; jednocześnie jest zdania, że należy unikać powielania instrumentów oraz wprowadzić jasne rozróżnienie na instrumenty wchodzące w zakres wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony i wykraczające poza nią, zgodnie z art. 196 i 214 TFUE; przypomina również o konieczności unikania wszelkich przypadków powielania dobrze ugruntowanych instrumentów dotyczących pomocy humanitarnej i ochrony ludności, które nie wchodzą w zakres wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony;
14. uznaje możliwości i aktywa, jakimi dysponują struktury wojskowe w ramach inteligencji ekologicznej, oceny ryzyka, pomocy humanitarnej, pomocy w przypadku kataklizmów i ewakuacji, które mają istotną rolę do odegrania w ramach mechanizmów wczesnego ostrzegania, zarządzania w sytuacji kryzysowej spowodowanej zmianą klimatu i reagowania w przypadku katastrof;
15. zwraca uwagę, że Traktat z Lizbony wprowadził nowe przepisy (art. 21–23, 27, 39, 41 ust. 3, 43–46 TUE), w szczególności artykuły związane z funduszem początkowym w art. 41 ust. 3, które nadal należy wdrożyć;
16. zwraca uwagę, że UE powinna w dalszym ciągu angażować się w działania w ramach ONZ, UA i OBWE, w tym w kontekście ENVSEC, w celu wymiany analiz i wspólnego stawienia czoła wyzwaniom związanym ze zmianami klimatu;
17. podkreśla znaczenie synergii cywilno-wojskowych w takich kataklizmach jak te na Haiti, w Pakistanie i Nowym Orleanie; uważa, że synergia te dowiodły, jak siły wojskowe mogą zapewnić cenny wkład w przypadku kryzysów i klęsk żywiołowych spowodowanych zmianami klimatu poprzez udzielenie na czas bezpośredniej pomocy poszkodowanym obszarom i ich mieszkańcom;
18. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że zmiany klimatu odgrywają coraz bardziej kluczową rolę w globalnej debacie na temat bezpieczeństwa, w szczególności od 2007 r., od czasu gdy Rada Bezpieczeństwa ONZ odbyła pierwszą dyskusję na temat zmian klimatu i ich skutków dla bezpieczeństwa międzynarodowego; pochwała starania UE i rządów państw członkowskich za przedłożenie tej kwestii w Radzie Bezpieczeństwa ONZ w lipcu 2011 r. oraz ujęcie jej w konkluzjach Rady Spraw Zagranicznych w dziedzinie działań dyplomatycznych na rzecz klimatu;

Potrzeba woli politycznej i działania

19. wzywa wiceprzewodniczącego Komisji i wysokiego przedstawiciela Unii ds. zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, odpowiedzialnego za prowadzenie unijnej wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa, do:
  - a) uwzględnienia, w stosownych przypadkach, zmian klimatu i klęsk żywiołowych wraz z ich przyszłymi implikacjami w kwestii bezpieczeństwa i obrony w analizach kryzysów i gróźb konfliktów;

Czwartek, 22 listopada 2012 r.

- b) przeprowadzenia oceny, które kraje lub regiony są potencjalnie najbardziej narażone na ryzyko konfliktu i niestabilności w wyniku zmian klimatu i klęsk żywiołowych; sporządzenia listy takich krajów/regionów; zapewnienia w ramach corocznych sprawozdań WPZiB informacji o wdrażaniu strategii politycznych i instrumentów UE, których celem jest stawienie czoła tym wyzwaniom w krajach/regionach umieszczonych na liście;
- c) rozszerzenia praktycznej zdolności UE do zapewnienia zapobiegania konfliktom, zarządzania kryzysowego i odbudowy po zakończeniu kryzysu; ścisłej koordynacji wysiłków z Komisją i w ramach polityki rozwojowej UE w zakresie potrzeby udzielania pomocy krajom partnerskim w przypadku odporności na zmiany klimatu i innych wymiarów dostosowywania się do zmian klimatu;
- d) odpowiedniego dostosowania długoterminowego planowania potencjału i możliwości cywilno-wojskowych UE, w ścisłej współpracy z Komisją;

20. jest zdania, że UE musi przedstawić listę wyzwań, przed jakimi stoi w takich rejonach jak Arktyka, Afryka, świat arabski, Himalaje i Wyżyna Tybetańska (tzw. trzeci biegun), w szczególności w perspektywie potencjalnych konfliktów dotyczących zaopatrzenia w wodę;

21. podkreśla znaczenie kontynuowania i umacniania unijnej pomocy rozwojowej i humanitarnej, której celem jest dostosowanie się do kryzysów i klęsk żywiołowych spowodowanych zmianą klimatu, ich łagodzenie, wypracowywanie odporności na nie, a także udzielanie pomocy oraz odbudowa po związanych z nimi katastrofach; zwraca uwagę na znaczenie takich inicjatyw, jak obniżanie ryzyka związanego z klęskami żywiołowymi oraz łączenie pomocy, odbudowy i rozwoju, i wzywa Komisję do włączenia tych programów i działań do głównego nurtu swojej pomocy humanitarnej, a przede wszystkim pomocy rozwojowej; z zadowoleniem przyjmuje proponowane rozszerzenie roli unijnego mechanizmu ochrony ludności, zwłaszcza poza Unią Europejską;

22. z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę na rzecz środowiska i bezpieczeństwa (ENVSEC) podejmowaną przez UNDP, UNEP, OBWE, NATO, EKG ONZ i REC⁽¹⁾, której celem jest stawienie czoła wyzwaniom związanym z bezpieczeństwem ludzi i środowiskiem naturalnym poprzez oferowanie krajom Azji Środkowej, Kaukazu i Europy Południowo-Wschodniej połączonej puli wiedzy fachowej i zasobów; zwraca uwagę, że ogólne osiągnięcia inicjatywy ENVSEC są wciąż niewielkie, ale dotychczas służyła ona jako ważne narzędzie koordynacji instytucjonalnej oraz punkt wejścia dla ułatwienia procesów włączenia jej zakresu w główny nurt działań;

23. podkreśla, że UE powinna współpracować ze swoimi kluczowymi zagrożonymi regionami oraz najbardziej wrażliwymi państwami w celu zwiększenia ich potencjału radzenia sobie z zagrożeniami; podkreśla, że UE mogłaby w jeszcze większym zakresie włączyć kwestie dostosowywania się do zmian klimatu i odporności na nie do unijnych strategii regionalnych (na przykład strategia UE-Afryka, proces barceloński, synergia czarnomorska, strategia UE-Azja Środkowa i plan działania w sprawie Bliskiego Wschodu);

24. wzywa wiceprzewodniczącego/wysokiego przedstawiciela i Komisję do włączenia potencjalnych skutków zmian klimatu w główny nurt w najważniejszych strategiach, dokumentach strategicznych i instrumentach finansowych dla działań zewnętrznych i WPBiO;

25. zwraca uwagę na to, że bezpieczeństwo energetyczne jest ściśle związane ze zmianami klimatu; uważa, że bezpieczeństwo energetyczne należy poprawić poprzez obniżenie uzależnienia UE od paliw kopalnych, takich jak te importowane z Rosji rurociągami; przypomina, że rurociągi te będą narażone na przerwanie wskutek topnienia wieloletniej zmarzliny i podkreśla, że transformacja Arktyki to jeden z istotnych skutków zmian klimatu dla bezpieczeństwa UE; podkreśla potrzebę rozwiązania kwestii tego czynnika zwielokrotniającego ryzyko poprzez wzmocnienie unijnej strategii dla Arktyki, a także poprzez wzmocnienie polityki generowania w UE odnawialnych źródeł energii i zapewnienia efektywności energetycznej, które znacznie ograniczą uzależnienie UE od zewnętrznych źródeł energii, a co za tym idzie, poprawią jej stan bezpieczeństwa;

26. wzywa Europejską Agencję Obrony i siły zbrojne państw członkowskich do rozwoju technologii ekologicznych opartych na świadomości energetycznej poprzez wykorzystanie w pełni potencjału odnawialnych źródeł energii;

27. przyjmuje z zadowoleniem ostatnie próby zacieśnienia współpracy między NATO a UE w dziedzinie rozwoju potencjału; dostrzega silną potrzebę określenia wzajemnych korzyści współpracy, przy jednoczesnym poszanowaniu poszczególnych obowiązków obu organizacji; podkreśla potrzebę znalezienia i wykorzystania efektu synergii w zakresie projektów łączenia i udostępniania oraz projektów inteligentnej obrony (NATO), które mogłyby być wdrażane w odpowiedzi na kryzysy i klęski żywiołowe spowodowane zmianami klimatu;

⁽¹⁾ Program Narodów Zjednoczonych ds. Rozwoju (UNDP), Program Narodów Zjednoczonych ds. Środowiska (UNEP), Organizacja Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie (OBWE), Organizacja Traktatu Północnoatlantyckiego (NATO), Europejska Komisja Gospodarcza ONZ (EKG ONZ) i Regionalne Centrum ds. Środowiska na Europie Środkową i Wschodnią (REC).

Czwartek, 22 listopada 2012 r.

28. wzywa wiceprzewodniczącego/wysokiego przedstawiciela do tego, aby potraktowano pierwszoplanowo wykorzystanie całego potencjału Traktatu z Lizbony oraz aby przedstawiono propozycje realizacji funduszu początkowego (art. 41 ust. 3 TUE) w odniesieniu do realizowanych ewentualnie w przyszłości projektów łączenia i udostępniania oraz wspólnego potencjału, jak również stworzenia wspólnej, stałej puli sprzętu na potrzeby operacji cywilnych w sytuacjach kryzysowych;

Potrzeba zmiany nastawienia: wyzwania strategiczne i koncepcyjne

29. zwraca uwagę, że negatywny wpływ zmian klimatu i klęsk żywiołowych na pokój, bezpieczeństwo i stabilność mogłyby zostać uwzględniony we wszystkich dokumentach strategicznych WPZiB/WPBiO, które służą jako wytyczne w zakresie planowania i realizacji poszczególnych strategii politycznych i misji;

30. zwraca uwagę, że możliwości w zakresie wczesnej oceny sytuacji i zdobywania informacji powinny zapewnić reakcję UE na kryzysy przy wykorzystaniu najodpowiedniejszych dostępnych środków oraz wprowadzeniu jak najszybciej wielodyscyplinarnych zespołów złożonych z ekspertów cywilnych, wojskowych i cywilno-wojskowych;

31. podkreśla, że dostęp UE do dokładnej i terminowej analizy będzie istotnym czynnikiem w reagowaniu na brak zabezpieczenia w przypadku zmian klimatu i przewidywaniu ich, a możliwości WPBiO stanowią w tym kontekście znakomite źródło informacji; UE powinna poczynić kroki w kierunku dalszego rozwoju możliwości gromadzenia danych i analizy informacji poprzez takie struktury jak delegatury UE, Centrum Satelitarne Unii Europejskiej i Centrum Sytuacyjne UE;

32. uważa, że wczesne ostrzeżenie i wczesne działania prewencyjne w odniesieniu do negatywnych skutków zmian klimatu i klęsk żywiołowych uzależnione są od odpowiednich zasobów ludzkich i metod zbierania i analizy danych; zwraca uwagę, że odpowiednie jednostki ESDZ odpowiedzialne za bezpieczeństwo, a także właściwe służby Komisji oraz biura geograficzne powinny włączyć do swojej pracy analizę wpływu klęsk żywiołowych na bezpieczeństwo międzynarodowe i stabilność polityczną; zaleca przeszkolenie personelu ESDZ i Komisji w zakresie monitorowania wpływu klęsk żywiołowych na rozwój sytuacji kryzysowej oraz stabilność polityczną i bezpieczeństwo; wzywa do opracowania wspólnych kryteriów analizy, oceny ryzyka i do stworzenia wspólnego systemu ostrzegania;

33. zachęca właściwe organy ESDZ i Komisji do usprawnienia koordynacji analizy sytuacji i planowania polityki w sprawach związanych ze zmianami klimatu i klęskami żywiołowymi oraz do systematycznej wymiany informacji na ten temat; wzywa właściwe organy ESDZ do wykorzystywania dostępnych kanałów komunikacji i wymiany informacji z właściwymi organami Komisji, takimi jak ECHO, ale także z agencjami i programami ONZ oraz z NATO; wskazuje, że struktury cywilno-wojskowe, których zadaniem jest reagowanie na kryzysy i klęski żywiołowe spowodowane zmianami klimatu powinny blisko współpracować ze wszystkimi organizacjami społeczeństwa obywatelskiego, organizacjami humanitarnymi i pozarządowymi;

34. wzywa Komisję do opracowania planów awaryjnych dotyczących reakcji UE na skutki klęsk żywiołowych i kryzysów spowodowanych zmianą klimatu, które występują poza Unią i mają bezpośredni lub pośredni wpływ na stan bezpieczeństwa Unii (np. migracje spowodowane zmianą klimatu);

35. z zadowoleniem przyjmuje działania podjęte w 2011 r. na szczeblu ministrów spraw zagranicznych UE w okresie polskiego przewodnictwa w Radzie, a także działania ze strony Rady Bezpieczeństwa ONZ w okresie niemieckiego przewodnictwa w Radzie, polegające na wypracowaniu interakcji pomiędzy zmianami klimatu a ich wpływem na bezpieczeństwo;

36. jest zdania, że główne dokumenty WPBiO mogłyby zostać dostosowane i zmodyfikowane w celu uwzględnienia w nich skutków zmian klimatu oraz klęsk żywiołowych, w tym koncepcja UE dotycząca planowania wojskowego na poziomie politycznym i strategicznym⁽¹⁾, koncepcja UE dotycząca dowodzenia w wojsku⁽²⁾, koncepcja UE dotycząca tworzenia sił⁽³⁾, koncepcja UE dotycząca szybkiego reagowania w wojsku⁽⁴⁾, jak również dokumenty istotne dla misji cywilnych WPBiO, takie jak unijna koncepcja kompleksowego planowania, unijna koncepcja planowania działań policji i wytycznych dla struktury dowodzenia i kontroli cywilnych operacji UE w zakresie zarządzania kryzysowego⁽⁵⁾;

⁽¹⁾ <http://register.consilium.europa.eu/pdf/en/08/st10/st10687.en08.pdf>

⁽²⁾ 10688/08 – niejawni

⁽³⁾ <http://register.consilium.europa.eu/pdf/en/08/st10/st10687.en08.pdf>

⁽⁴⁾ <http://register.consilium.europa.eu/pdf/en/08/st10/st10687.en08.pdf>

⁽⁵⁾ dok. 13983/05- dok. 6923/1/02 – dok. 9919/07

Czwartek, 22 listopada 2012 r.

37. uważa, że potencjał cywilny i wojskowy należy rozwijać w taki sposób, aby umożliwić wykorzystanie go w odpowiedzi na klęski żywiołowe i kryzysy spowodowane zmianami klimatu; uważa, że szczególną uwagę należy poświęcić rozwojowi potencjału wojskowego, w szczególności procesowi łączenia i udostępniania go; domaga się rozszerzenia w tym zakresie roli Europejskiej Agencji Obrony;

Potrzeba kreatywności instytucjonalnej: instrumenty i potencjał

38. ponownie podkreśla, że skuteczność reakcji na kryzysy takie jak klęski żywiołowe często wymaga możliwości czerpania zarówno z potencjału cywilnego, jak i wojskowego oraz ściślejszej współpracy cywilno-wojskowej; przypomina, że istotne jest zdefiniowanie niszowych możliwości i luk, w przypadku których potencjał wojskowy mógłby stanowić wartość dodaną;

39. podkreśla potrzebę opracowania specjalnej listy potencjału cywilno-wojskowego WPBiO o szczególnym znaczeniu zarówno w działaniach będących reakcją na zmiany klimatu i klęski żywiołowe, jak i w misjach WPBiO; podkreśla, że w trakcie opracowywania tej listy należy zwrócić szczególną uwagę na pracę grupy konsultacyjnej ds. wykorzystania aktywów obrony wojskowo-cywilnej; zauważa, że aktywy takie obejmują między innymi możliwości techniczne, takie jak doraźna konstrukcja i obsługa infrastruktury portowej/lotniskowej, transport lotniczy i morski oraz kierowanie operacjami powietrznymi i morskimi, mobilne szpitale z oddziałami intensywnej terapii, infrastruktura komunikacyjna, oczyszczanie wody i gospodarowanie paliwami; wzywa Radę i EAO, aby w ramach przeglądu programu rozwoju potencjału w 2013 r. pogodziły bieżące listy potencjału cywilno-wojskowego z listami wymaganymi w celu sprostania wyzwaniom związanym ze zmianami klimatu oraz do przedstawienia niezbędnych propozycji w celu zaradzenia bieżącym nieprawidłowościom na tych listach;

40. podkreśla potrzebę zbadania, na podstawie istniejącego już potencjału, jak np. grupy bojowe UE i europejskie dowództwo transportu lotniczego, perspektyw stworzenia dalszych wspólnych możliwości, stosownych dla operacji reagowania na wpływ zmian klimatu lub klęsk żywiołowych;

41. podkreśla potrzebę zbadania sposobów poprawy efektywności energetycznej i zarządzania środowiskiem w siłach zbrojnych w kraju i za granicą między innymi poprzez wykorzystanie potencjału odnawialnych źródeł energii; przypomina, że siły zbrojne pojedynczego państwa członkowskiego UE zużywają energię, jakiej potrzebuje duże miasto europejskie oraz że w związku z tym struktury wojskowe powinny przyjąć równie nowatorskie podejście do redukcji wpływu, jaki wywierają na środowisko; z zadowoleniem przyjmuje sprawozdanie zatytułowane „Zielone błękitne hełmy: środowisko, zasoby naturalne i operacje pokojowe” wydane w maju 2012 r. przez UNEP, Departament ds. Operacji Pokojowych ONZ (UNDPKO) oraz Departament Wsparcia Połowego ONZ (UNDFS); zwraca uwagę na fakt, że od wielu lat siły zbrojne USA ⁽¹⁾ aktywnie dążą do zwiększenia niezależności energetycznej poprzez wykorzystywanie trwałych źródeł energii oraz poprawę efektywności energetycznej we wszystkich operacjach wojskowych i infrastrukturze wojskowej; w tym kontekście z zadowoleniem przyjmuje niedawny projekt EAO „GO GREEN”, którego celem jest istotna poprawa efektywności energetycznej i wykorzystywania odnawialnych źródeł energii; podkreśla również potrzebę opracowania wytycznych w sprawie godnych naśladowania praktyk w dziedzinie efektywnego gospodarowania zasobami i monitorowania zarządzania środowiskiem dla misji WPBiO;

42. podkreśla również potrzebę dostosowania szeregu zmian w zakresie europejskiej obronnej bazy przemysłowej do konkretnych wymogów związanych z sytuacjami kryzysów i klęsk żywiołowych spowodowanych zmianą klimatu; wzywa do rozszerzenia roli EAO przy ścisłej współpracy z Komitetem Wojskowym UE w tym procesie; wzywa oba organy WPBiO do dołożenia starań, by w ramach programów składania zamówień publicznych i programów rozwoju potencjału przeznaczało się odpowiednie środki finansowe i inne zasoby na konkretne potrzeby reagowania na zmiany klimatu i klęski żywiołowe;

43. wzywa wojsko do wzięcia na siebie odpowiedzialności w dziedzinie zrównoważenia środowiskowego, a ekspertów technicznych do opracowania sposobów działania ekologicznego, poczynwszy od ograniczania poziomów emisji CO₂, a skończywszy na usprawnieniach w zakresie możliwości ponownego przetwarzania;

44. podkreśla potrzebę utrzymania i dalszego wzmocnienia kompleksowego podejścia w kontekście kolejnej wieloletniej perspektywy finansowej na lata 2014-2020 w celu złagodzenia skutków klęsk żywiołowych i kryzysów spowodowanych zmianą klimatu oraz reagowania na nie poprzez wykorzystanie wszystkich stosownych instrumentów, jakimi dysponuje Unia; z zadowoleniem przyjmuje propozycję Komisji odnośnie do wznowienia instrumentu na rzecz stabilności, który uwzględni już negatywny wpływ zmian klimatu i klęsk żywiołowych na bezpieczeństwo, pokój i stabilność polityczną;

⁽¹⁾ Powering America's Defence: Energy and the Risks to National Security, maj 2009. <http://www.cna.org/sites/default/files/Powering%20Americas%20Defense.pdf>

Czwartek, 22 listopada 2012 r.

45. zwraca się o określenie, a także rozpatrzenie w ramach przeglądu budżetu UE skutków finansowych takich wniosków;
46. wzywa wiceprzewodniczącego/wysokiego przedstawiciela do oddelegowania ekspertów ds. bezpieczeństwa klimatycznego do delegatur UE w najbardziej dotkniętych krajach i regionach w celu wzmocnienia potencjału Unii w zakresie wczesnego ostrzegania i informowania o ewentualnych przyszłych konfliktach;
47. wzywa ESDZ do wzmocnienia koordynacji pomiędzy Unią a państwami ościennymi w dziedzinie rozwoju możliwości reagowania na kryzysy spowodowane zmianami klimatu;
48. wzywa ESDZ, aby poparła uwzględnianie aspektów zmian klimatu i ochrony środowiska w planowaniu i realizacji operacji wojskowych, cywilno-wojskowych i cywilnych na całym świecie;
49. z zadowoleniem przyjmuje pomysł stworzenia stanowiska dla specjalnego wysłannika ONZ ds. bezpieczeństwa klimatycznego;
50. wzywa do utworzenia mechanizmów koordynacyjnych między UE jako całością a tymi państwami członkowskimi, które mogą w przyszłości działać zgodnie z postanowieniami stałej, zorganizowanej współpracy w celu zapewnienia zgodności swoich działań z kompleksowym podejściem UE w tej dziedzinie;
51. jest zdania, że studia nad wpływem klęsk żywiołowych i kryzysów spowodowanych zmianami klimatu na bezpieczeństwo międzynarodowe i europejskie należy włączyć do programu nauczania Europejskiego Kolegium Bezpieczeństwa i Obrony;
52. wzywa UE do zbadania wpływu zmian klimatu na bezpieczeństwo w porozumieniu z państwami trzecimi, a w szczególności z kluczowymi partnerami takimi jak Indie, Chiny i Rosja; podkreśla, że faktycznie skuteczna reakcja wymagać będzie wielostronnego podejścia i wspólnych inwestycji z państwami trzecimi oraz że UE mogłaby stworzyć mechanizmy współpracy z siłami zbrojnymi państw trzecich uwzględniające wspólny rozwój i wspólne misje szkoleniowe;

o

o o

53. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji wiceprzewodniczącemu Komisji/wysokiemu przedstawicielowi Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, Radzie, Komisji, parlamentom państw członkowskich UE, Zgromadzeniu Parlamentarnemu NATO, Sekretarzowi Generalnemu NATO, Zgromadzeniu Ogólnemu ONZ i jej Sekretarzowi Generalnemu.

P7_TA(2012)0459

Negocjacje w sprawie udoskonalonej umowy o partnerstwie i współpracy UE-Kazachstan

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 22 listopada 2012 r. zawierające zalecenia Parlamentu Europejskiego dla Rady, Komisji i Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych w sprawie negocjacji na temat udoskonalonej umowy o partnerstwie i współpracy między UE a Kazachstanem (2012/2153(INI))

(2015/C 419/24)

Parlament Europejski,

— uwzględniając umowę o partnerstwie i współpracy ustanawiającą partnerstwo między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi a Republiką Kazachstanu, która to umowa weszła w życie w dniu 1 lipca 1999 r. ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 196 z 28.7.1999, s. 1; Dz.U. L 248 z 21.9.1999, s. 35.